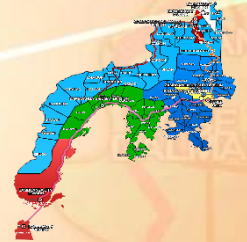

Republic of the Philippines
Department of Education
 Regional Office IX, Zamboanga Peninsula

2

Zest for Progress
 Zeal of Partnership

- JANUARY
Matuguhon
- FEBRUARY
Mahigugmaon
- MARCH
Matinabungan
- APRIL
Matinahuron
- MAY
Makapsay og Malimpyo
- JUNE
*Maablik og Masunod sa
Dhasaklong Oras*
- JULY
Maantigo og Maabilidad
- AUGUST
*Maginhuhuhunon
para sa Uban*
- SEPTEMBER
Madaginaton
- OCTOBER
Matinud-anon
- NOVEMBER
Masaligan
- DECEMBER
Maalampon

Filipino

**Ikalawang Markahan - Modyul 1:
 Paggamit Ng Personal Na Karanasan Sa Paghinuha**

Name of Learner: _____

Grade & Section: _____

Name of School: _____

**Filipino – Ikalawang Baitang
Alternative Delivery Mode
Ikalawang Markahan – Modyul1: Paggamit Ng Personal Na Karanasan sa Paghinuha
Unang Edisyon, 2020**

Isinasaad sa **Batas Republika 8293, Seksiyon 176** na: Hindi maaaring magkaroon ng karapatang-sipi sa anumang akda ang Pamahalaan ng Pilipinas. Gayunpaman, kailangan muna ang pahintulot ng ahensiya o tanggapan ng pamahalaan na naghanda ng akda kung ito ay pagkakakitaan. Kabilang sa mga maaaring gawin ng nasabing ahensiya o tanggapan ay ang pagtakda ng kaukulang bayad.

Ang mga akda (kuwento, seleksiyon, tula, awit, larawan, ngalan ng produkto o brand name, tatak o trademark, palabas sa telebisyon, pelikula, atbp.) na ginamit sa modyul na ito ay nagtataglay ng karapatang-ari ng mga iyon. Pinagsumikapang matunton ang mga ito upang makuha ang pahintulot sa paggamit ng materyales. Hindi inaangkin ng mga tagapaglathala at mga may-akda ang karapatang-aring iyon. Ang anumang gamit maliban sa modyul na ito ay kinakailangan ng pahintulot mula sa mga orihinal na may-akda ng mga ito.

Walang anumang parte ng materyales na ito ang maaaring kopyahin o ilimbag sa anumang paraan nang walang pahintulot sa Kagawaran.

Bumuo sa Pagsusulat ng Modyul

Manunulat: Rubylyn I. Nocete

Editor/ Tagasuri: Glydell P. Calago/ Riela Angela C. Josol

Tagalapat: Chithrill S. Maquiling

Tagapamahala: Virgilio P. Batan, Jr., CESO VI- Schools Division Superintendent

Lourma I. Poculan - Asst. Schools Division Superintendent

Amelinda D. Montero - Chief Education Supervisor, CID

Nur N. Hussien - Chief, Education Supervisor SGOD

Riela Angela C. Josol - Education Program Supervisor- Filipino

Bernie P. Laranjo – Public Schools District Supervisor

Ronillo S. Yarag - Education Program Supervisor, LRMS

Leo Martinno O. Alejo - Project Development Officer II, LRMS

Inilimbag sa Pilipinas ng

Department of Education – Region IX – Dipolog City Schools Division

Office Address: Purok Farmers, Olingan, Dipolog City

Zamboanga del Norte, 7100

Telefax: (065)212-6986 and (065) 212-5818

E-mail Address: dipolog.city@deped.gov.ph

Alamin

Bilang mag-aaral na nasa Ikalawang Baitang, inaasahan na magagamit ang personal na karanasan sa paghinuha ng mangyayari sa nabasa/napakinggang teksto o kuwento (**F2KM-IIb-f-1.2**). Ngunit paano mo nga ba ito gagawin? Iyan ang iyong pag-aaralan sa araling ito.

Balikan

Panuto: Lagyan ng (✓) ang mga ginagawa mo. Lagyan ng (x) ang hindi dapat gawin. Gawin ito sa sulatang papel.

- _____ 1. Nakikinig akong mabuti sa aking guro.
- _____ 2. Nagbabasa ako lagi ng aklat.
- _____ 3. Hindi ko tinatapos ang ginagawa ko.
- _____ 4. Nakikipag-usap ako lagi sa katabi habang nagsasalita ang guro sa harapan
- _____ 5. Sumusulat ako nang malinis at maayos.

Aralin

1

Paggamit Ng Personal Na Karanasan sa Paghinuha

Ang personal na karanasan ay ang kaalaman ng isang tao na nakukuha sa pamamagitan ng paggawa ng isang bagay o panonood ng ibang taong gumagawa ng isang bagay o ng isang gawain. Minsan sa buhay natin may mga bagay tayong nararansan ngunit hindi natin napaghahandaan.

Bawat tao may kani-kaniyang personal na karanasan at opinyon sa napakinggang teksto o kuwento. Sa pakikinig at pagbabasa ng teksto, mahalaga na atin itong nauunawaan. Bukod sa pagkilala sa mga tauhan sa kuwento, maaari ring magagamit ang sariling karanasan na nababasa sa teksto o kuwento.

Tuklasin

Panuto: Basahin at unawain ang kuwento. Bilugan ang titik ng tamang sagot sa mga sumusunod na mga tanong sa ibaba.

“Sa Barangay Sikap”

Lunes ng umaga. Sumisikat pa lamang ang araw, gising na kami sa Barangay Sikap. Sa kalsada nakikita ko ang iba’t-ibang sasakyan. Sumasakay ako sa traysikel papasok sa paaralan. Nasa mga dyip naman ang ibang tao na pupunta sa palenke at mall. Naririnig ko rin ang kuliling ng mga nagtitinda ng dyaryo at tinapay. Sakay sila ng kanilang mga bisekleta.

Ang mga tao sa paligid ay abala rin. Sila ay nagwawalis sa harapan ng kanilang bahay. May nagdidilig ng halaman. May nagpapakain ng mga alangang hayop.

Sa daan makikita ang masisipag na mga pulis. Inaayos nila ang trapik sa daan. Makikita rin sa kalsada ang matitiyagang mga streetsweeper. Lahat kami sa Barangay Sikap at tulong-tulong sa mga gawain. Kahit na nahihirapan, masasaya pa rin kami.

<https://dokumen.tips/documents/second-grading-lesson-plan.html>

Gawain A. Karanasan Ko sa Aming Pamayanan

Panuto: Ganito rin ba ang pamayanan o barangay ninyo? Piliin ang sagot na personal mong naranasan sa inyong barangay.

- a. nakikipag-away sa mga tao araw-araw
- b. namimigay ng regalo tuwing Linggo.
- c. naglilinis ng bakuran at nagpapakain ng mga alangang hayop.
- d. may nagtitinda ng dyaryo at tinapay.
- e. may mga pulis na nag-aayos sa trapik sa daan.

Suriin

Mayroon tayong mga karanasan na maihahalintulad sa ating nabasang kuwento. Maaaring ang sitwasyon na iyong nabasa ay nangyari na sa iyo.

Panuto: Iguhit ang 😊 masayang mukha sa patlang kung naranasan mo na ang

pahayag at 😞 malungkot na mukha naman kung hindi.

_____ 1. Inilalagay ko muna sa bulsa ang balat ng aking kendi kung wala akong makitang basurahan.

_____ 2. Tinatakpan ko ang basurahan upang hindi mangamoy at maiwasan ang pagkalat ng mikrobyo.

_____ 3. Inihihiwalay ko ang nabubulok sa hindi nabubulok na basura.

_____ 4. Nagtatapon ako ng basura sa tamang tapunan.

_____ 5. Tumutulong ako sa mga proyektong pangkalinisan sa aming barangay.

Alam mo ba!

Lahat ng tao sa mundong ibabaw ay may mga personal na karanansang hindi makakalimutan. Mga karanasang nagdulot sa atin ng kasiyahan, kalungkutan, pighati at kabiguan. Habang tumatakbo ang panahon lahat ng mga personal na karanasan natin ay nag-iiwan ng marka sa ating buhay. Minsan, ito ay masaya at minsan ay malungkot.

Maaari mong magagamit ang iyong karanasan sa pangunahing ideya, sa mga pangyayari at sa iba't ibang bahagi ng tekstong iyong napakinggan. Sa kabilang daku makatutulong sa pag-unawa ng pinakinggan ang paggamit ng narinig o nabasa sa sariling karanasan.

Pagyamanin Natin:

Panuto: Bilugan ang titik na kasingkahulugan ng mga salitang may salungguhit.

1. Pangarap ni Nilo na magkaroon ng magandang buhay kapag nakatapos ng pag-aaral.
 - a. nais
 - b. wala sa isip
 - c. ayaw gawin
 - d. lahat ng nabanggit

2. Ang kapaligiran natin ay dapat malinis para di tayo magkasakit.
 - a. palibot
 - b. lansangan
 - c. malayong lugar
 - d. kalsada

3. Marami ang namatay sa trahedya nang dumaan ang napakalakas na bagyo.
 - a. kapistahan
 - b. pangyayari na nagdudulot ng kamatayan
 - c. tagumpay
 - d. karanasan

4. Nais ng maraming bata ang magkapaglibang pagkatapos ng isang taong pagpasok sa paaralan.
 - a. makapagtrabaho
 - b. makapahinga nang may saya
 - c. maging abala
 - d. matulog

5. Si Ana ay nagsusumikap makatapos ng kanyang pag-aaral upang makahanap ng magandang trabaho.
 - a. nagpupunyagi
 - b. matulungin
 - c. motibasyon
 - d. malikhain

Isaisip

Panuto: Punan ng angkop na salita ang patlang sa ibaba upang mabuo ang pangungusap.

1. Ang _____ na karanasan ay ang kaalaman ng isang tao na nakukuha sa pamamagitan ng _____ ng isang bagay o _____ ng ibang taong gumagawa ng isang bagay o ng isang gawain. Minsan sa buhay natin may mga bagay tayong _____ ngunit hindi natin napaghahandaan.

Tayahin

Panuto: Basahin ang teksto at sagutin ang mga sumusunod na tanong.

“Kumilos at Magkaisa”

Maraming patapong bagay sa ating paligid tulad ng mga basyo ng bote at plastic na nakatambak sa mga basurahan at looban ng ilang kabahayan. Ang mga lumang diyaryo at maruruming damit ay nagkalat din kung minsan.

Pinagmumulan din ang mga ito ng pagbabara ng mga daluyan ng tubig at sanhi ng pagbabaha. Nagiging sanhi ito ng pagdumi at pagbaho ng hanging ating nalalanghap.

Huwag na nating hintayin ang salot na idinudulot ng mga basura. Halina't kumilos at magkaisa.

Panuto: Bilugan ang titik ng tamang sagot sa mga sumusunod na mga tanong.

1. Ano-anong patapong bagay ang makikita sa ating paligid?
 - a. mga basyo ng bote at plastic
 - b. paninda
 - c. kumot
 - d. mga kagamitan sa kusina

2. Ano ang dahilan bakit nagtatapon ng basura ang mga tao?
 - a. hindi nila kailangan sa pang-araw-araw na gawain
 - b. para sa ibang tao, ang mga ito ay basura lamang, patapon at wala nang silbi
 - c. ginagawang laruan
 - d. palamuti
3. Ano ang mangyayari kung maraming basura sa ating paligid?
 - a. pamumugaran ng daga at insekto
 - b. pinagmumulang din ng pagbabara ng mga daluyan ng tubig
 - c. sanhi ng pagbabaha
 - d. lahat ng nabanggit
4. Sino ang hinihiling na kumilos at magkaisa?
 - a. ang mga hayop sa paligid
 - b. ang mga turista
 - c. ang mga tao sa paligid
 - d. lahat ng nabanggit
5. Batay sa iyong karanasan, ano ang maaari nating gawin para mabawasan ang basura?
 - a. pagreresiklo ng mga bagay upang mabawasan ang basura.
 - b. iwasan gumamit ng plastic
 - c. gamitin muli ang mga bagay na pwede pa magamit.
 - d. lahat ng nabanggit

Karagdagang Gawain

Panuto: Basahin at unawain ang kuwento. Sagutan ang mga tanong sa ibaba.

“Nagmamadali si Sara”

Tanghali na nang magising so Sara. Nagmamadali siya sa paggayak sa pagpasok sa paaralan. Kaunti na lamang ang kaniyang kinain sa almusal.

Nang sumakay siya sa traysikel, nakalimutan na niyang hingin ang sukli. Pagdating sa paaralan, nahihiyang pumasok si Sara sa silid-aralan. Pinagsabihan siya ng guro na pumasok nang maaga.

Tapos na ang klase ni Sara. Pauwi na siya nang mapansing nawawala ang kaniyang perang pamasaha sa traysikel. Hinanap niya ito sa loob ng bag. Kinapa rin niya ang mga bulsa ng bag maging ang bulsa ng kaniyang palda.

Hindi niya ito mahanap. Kinabahan na si Sara. Hindi niya alam kung paano siya uuwi. Naisip niyang lumapit sa kaniyang guro. Sinabi niya ang kaniyang problema.

Binigyan siya ng kaniyang guro ng pamasaha sa pangakong ibabalik ito kinabukasan. Laking pasasalamat ni Sara sa kaniyang guro.

Gawain:

1. Ano ang naging karanasan ni Sara?
2. Naranasan mo rin ba ang katulad kay Sara? Kung oo, isulat rin ang iyong karanasan.

Susi sa Pagwawasto

Tuklasin
Gawain A
Dpende sa
sagot ng
mag-aaral

Surtin
1. 😞
2. 😞
3. 😊
4. 😊
5. 😊

Pagymanin
Natin
1.a
2.a
3.b
4.b
5.a

Isaisip
1. personal
2. paggawa
3. panonood
4. naranasan

Tayahin
1.a
2.b
3.d
4.c
5.d
Karagdagang
Gawain
Maaring iba-iba
ang sagot.

Sanggunian

- Villafuerte, P., Ona, L., 2003. Pagdiriwang ng Wikang Filipino 2. Binagong Edisyon 2010 Diwa Scholastic Press Inc., pp.62
- Liwanag, L., 1999. Landas sa Wika at Pagbasa 2. Karapatang Pag-aari 1999 ng Dane Publishing House Inc. pp. 64-68
- Kagawaran ng Edukasyon. Ang Bagong Batang Pinoy – Ikalawang Baitang. Inililimbag sa Pilipinas ng Rex Book Store Inc. pp.155

Region IX: Zamboanga Peninsula Hymn – Our Eden Land

Here the trees and flowers bloom
Here the breezes gently Blow,
Here the birds sing Merrily,
The liberty forever Stays,

Gallant men And Ladies fair
Linger with love and care
Golden beams of sunrise and sunset
Are visions you'll never forget
Oh! That's Region IX

Cebuanos, Ilocanos, Subanons, Boholanos, Ilongos,
All of them are proud and true
Region IX our Eden Land

Here the Badjaos roam the seas
Here the Samals live in peace
Here the Tausogs thrive so free
With the Yakans in unity

Hardworking people Abound,
Every valleys and Dale
Zamboanguenos, Tagalogs, Bicolanos,

Region IX
Our..
Eden...
Land...

My Final Farewell

Farewell, dear Fatherland, clime of the sun caress'd
Pearl of the Orient seas, our Eden lost!
Gladly now I go to give thee this faded life's best,
And were it brighter, fresher, or more blest
Still would I give it thee, nor count the cost.

On the field of battle, 'mid the frenzy of fight,
Others have given their lives, without doubt or heed;
The place matters not—cypress or laurel or lily white,
Scaffold or open plain, combat or martyrdom's plight,
T is ever the same, to serve our home and country's need.

I die just when I see the dawn break,
Through the gloom of night, to herald the day;
And if color is lacking my blood thou shalt take,
Pour'd out at need for thy dear sake
To dye with its crimson the waking ray.

My dreams, when life first opened to me,
My dreams, when the hopes of youth beat high,
Were to see thy lov'd face, O gem of the Orient sea
From gloom and grief, from care and sorrow free;
No blush on thy brow, no tear in thine eye.

Dream of my life, my living and burning desire,
All hail ! cries the soul that is now to take flight;
All hail ! And sweet it is for thee to expire ;
To die for thy sake, that thou mayst aspire;
And sleep in thy bosom eternity's long night.

If over my grave some day thou seest grow,
In the grassy sod, a humble flower,
Draw it to thy lips and kiss my soul so,
While I may feel on my brow in the cold tomb below
The touch of thy tenderness, thy breath's warm power.

Let the moon beam over me soft and serene,
Let the dawn shed over me its radiant flashes,
Let the wind with sad lament over me keen ;
And if on my cross a bird should be seen,
Let it trill there its hymn of peace to my ashes.

Let the sun draw the vapors up to the sky,
And heavenward in purity bear my tardy protest
Let some kind soul o'er my untimely fate sigh,
And in the still evening a prayer be lifted on high
From thee, O my country, that in God I may rest.

Pray for all those that hapless have died,
For all who have suffered the unmeasur'd pain;
For our mothers that bitterly their woes have cried,
For widows and orphans, for captives by torture tried
And then for thyself that redemption thou mayst gain

And when the dark night wraps the graveyard around
With only the dead in their vigil to see
Break not my repose or the mystery profound
And perchance thou mayst hear a sad hymn resound
'T is I, O my country, raising a song unto thee.

And even my grave is remembered no more
Unmark'd by never a cross nor a stone
Let the plow sweep through it, the spade turn it o'er
That my ashes may carpet earthly floor,
Before into nothingness at last they are blown.

Then will oblivion bring to me no care
As over thy vales and plains I sweep;
Throbbing and cleansed in thy space and air
With color and light, with song and lament I fare,
Ever repeating the faith that I keep.

My Fatherland ador'd, that sadness to my sorrow lends
Beloved Filipinas, hear now my last good-by!
I give thee all: parents and kindred and friends
For I go where no slave before the oppressor bends,
Where faith can never kill, and God reigns e'er on high!

Farewell to you all, from my soul torn away,
Friends of my childhood in the home dispossessed!
Give thanks that I rest from the wearisome day!
Farewell to thee, too, sweet friend that lightened my way;
Beloved creatures all, farewell! In death there is rest!

I Am a Filipino, by Carlos P. Romulo

I am a Filipino—inheritor of a glorious past, hostage to the uncertain future. As such I must prove equal to a two-fold task—the task of meeting my responsibility to the past, and the task of performing my obligation to the future.

I sprung from a hardy race, child many generations removed of ancient Malayan pioneers. Across the centuries the memory comes rushing back to me: of brown-skinned men putting out to sea in ships that were as frail as their hearts were stout. Over the sea I see them come, borne upon the billowing wave and the whistling wind, carried upon the mighty swell of hope—hope in the free abundance of new land that was to be their home and their children's forever.

I am a Filipino. In my blood runs the immortal seed of heroes—seed that flowered down the centuries in deeds of courage and defiance. In my veins yet pulses the same hot blood that sent Lapulapu to battle against the first invader of this land, that nerved Lakandula in the combat against the alien foe, that drove Diego Silang and Dagohoy into rebellion against the foreign oppressor.

The seed I bear within me is an immortal seed. It is the mark of my manhood, the symbol of dignity as a human being. Like the seeds that were once buried in the tomb of Tutankhamen many thousand years ago, it shall grow and flower and bear fruit again. It is the insignia of my race, and my generation is but a stage in the unending search of my people for freedom and happiness.

I am a Filipino, child of the marriage of the East and the West. The East, with its languor and mysticism, its passivity and endurance, was my mother, and my sire was the West that came thundering across the seas with the Cross and Sword and the Machine. I am of the East, an eager participant in its spirit, and in its struggles for liberation from the imperialist yoke. But I also know that the East must awake from its centuried sleep, shake off the lethargy that has bound his limbs, and start moving where destiny awaits.

I am a Filipino, and this is my inheritance. What pledge shall I give that I may prove worthy of my inheritance? I shall give the pledge that has come ringing down the corridors of the centuries, and it shall be compounded of the joyous cries of my Malayan forebears when first they saw the contours of this land loom before their eyes, of the battle cries that have resounded in every field of combat from Mactan to Tirad Pass, of the voices of my people when they sing:

“I am a Filipino born to freedom, and I shall not rest until freedom shall have been added unto my inheritance—for myself and my children and my children's children—forever.”